

יג אדר ב תשס"ח

בדף שכתב רבנו היה כתוב "דמוכח מדברי הני רבוותא קמאי וכו'", ורבנו תיקן "מדברי תרי רבוותא", ולא הבנתי מה התיקון, ורציתי לוודא, אז רבנו אמר לי, שהוא תיקן את זה, כי הלשון "הני" הוא כעין זלזול, ודמי למאי דאיתא בגמרא (סנהדרין צט:) שמי שאומר מאי אהנו לן רבנן, נקרא אפיקורוס, לכן הוא שינה את הלשון.

כו אדר ב תשס"ח

סיפר לנו רבנו שפעם הוזמן אצל האדמו"ר מקלויזנבורג לדבר, והגיע שם רבנו ממש לקראת השקיעה, וקבלו אותו בכבוד, וביקש מהם רבנו רשות להתפלל מנחה קודם השקיעה, אז האדמו"ר תמה על רבנו, הרי אתם כותבים בספרים שלכם כמו ר"ת אם כן למה אתם כל כך ממהרים, יש זמן לפי רבנו תם, וענה לו רבנו שהמנהג שלנו כדעת הגאונים, ורק להחמיר אנחנו מחמירים כרבנו תם.

סיפר לנו רבנו שביום הכפורים הרופא בתחלה אמר לו שלא יתענה אלא ישתה בצום, אבל רבנו אמר לו, שאם הוא לא יתענה הוא ירגיש הרבה יותר גרוע, והרופא התפלל עם רבנו בבית הכנסת, ואמר רבנו "ברוך השם הצלחתי לצום, עד זמן רבנו תם, וברוך השם הרגשתי טוב".

יט סיון תשס"ח

סיפר לנו רבנו על רבי חיים קרייזוירט זצ"ל, שהיה בא מידי פעם לישיבת פורת יוסף בעיר העתיקה, והוא היה גאון גדול, וסיפר לנו רבנו שרק פעם אחת הוא ניצח אותו, שהרב קרייזוירט אמר שהדבר הזה הוא בהרא"ש שבת כט, ורבנו אמר לו, שזה נמצא בביצה כב, והוא עמד על שלו שזה בשבת, ופתחו ספר וראו שזה כמו שרבנו אמר.

כד סיון תשס"ח

רבנו כותב עכשיו דרשות, ועסוק עכשיו בדרשה בענין זיכוי הרבים, (מאוד ישראל דרושים עמוד ננג), ומאד מתרגש מזה, ומדבר על החשיבות הגדולה של

זיכוי הרבים, וסיפר לנו רבנו שביום כפור הוא בוכה הרבה, אולי לא יצא ידי חובה מספיק בזיכוי הרבים ובהשפעה על אנשים שיחזרו בתשובה ויחנכו את בניהם לתורה. כי בדור זה יש הרבה התעוררות וחשוב מאד לנצל ככל האפשר את ההזדמנות להחזיר אנשים בתשובה. הרבה אנשים אפילו חילוניים באים לקבל ברכה אצלי, ויוצאים עם דמעות על העינים, כיון שיש להם ניצוץ קדוש, ואסור להתיאש משום יהודי.

כו סיון תשס"ח

סיפר לנו רבנו שכאשר היו בחירות לרבנות ירושלים, והיה מועמד הרב בצלאל זילטי לרבנות, והיו כמה אנשים מחרחרי ריב שלא רצו בו, והלכו לדבר עם בנו של רבי אריה לוי, (שהיה אז רב בפרדס חנה), שיתמודד על הרבנות ירושלים, ואמר להם, שהוא בשום פנים ואופן לא יתמודד, אמרו לו למה, אמר להם אחר כך יסביר להם. ובהזדמנות אמר להם, שפעם הלך בלילה וראה באיזה מקום בשעה מאוחרת אשה יושבת ומתקנת גרבים, ובגלל שהיתה שעה מאוחרת רצה לברר למה היא נשארת עד מאוחר, ודפק בדלת, ואמרה לו האשה שהיא אלמנה, ויש לה בן ששמו בצלאל זילטי, והוא יתום, והיא צריכה לפרנס אותו שילמד תורה, והיא יודעת לתקן גרבים, לכן זה מה שהיא עושה בשביל להתפרנס. ואמר להם, חס וחלילה, שאני יעמוד מול דמעות של אשה אלמנה.

והוסיף רבנו לספר לנו שאביו רבי אריה לוי היה קדוש וטהור, חתיכה דקדושה.

סוף אב תשס"ח

רבנו סיים את ספר חזון עובדיה פרוזבול, ונמסר לדפוס.

טו אלול תשס"ח

רבנו מרגיש בימים האלה קצת חלש ויש לו כאבים, כי בעוה"ד הוא נפל, אבל בכל זאת הוא מתאמץ מאד לבוא וללמוד עם כל הכאב והצער. ושאלנו אותו אולי ילך לנו, ואמר לנו רבנו טוב אחד בצער ממאה שלא בצער.